

LA UMBRA ARIPILOR SALE

Comentariu realizat de Alejandro Bullon

Studiul din aceasta saptamana are ca scop , sa ne demonstreze dragostea lui Dumnezeu, iertatoare si aparatoare, folosindu-se de simbolul vulturului cu aripile sale protectoare.

Vom incepe prin a studia extraordinarul psalm 32.

Care sint circumstantele in care David traia cand a scris acest psalm? Daca eu ar trebui sa aleg un titlu pentru psalmul 32 asi allege titlul, “gigantii deasemenea plang, deasemenea cad”. Pentru ca David era intradevar gigant, nu unul fizic, pentru ca era de statura medie, ci era un gigant spiritual.

In primii ani ai vietii, pascand oile tatalui sau peste acele coline verzi, in permanenta comuniune cu Dumnezeu, el a castigat o putere spirituala extraordinara. Acest lucru nu era vitalitatea sa, ci era o putere ce venea de la Dumnezeu, pentru ca el punea toata credinta sa in Dumnezeu. Cu aceasta putere a infruntat el ursii, leii, si pe uriasul Goliat pe care l-a doborat in numele lui Dumnezeu.

Cand Goliat a cazut, poporul a aplaudat pe viitorul sau rege, si tinerelul s-a transformat intr-un gigant, in liderul pe care toti il asteptau, capabil sa infringa cei mai temuti adversari. Incepand din acea zi victoriile au venit una dupa alta, si poporul canta “Saul a omorat miile lui, iar David zecile lui de mii”.

Ceea ce David parea sa ignore era pericolul naturii umane. Daca esti bine cu Dumnezeu azi, nu este o garantie ca vei fii bine cu el si maine. Natura umana este foarte inselatoare, te face sa uiti victoriile obtinute cu puterea venita doar de la Dumnezeu, sa te increzi in propriile eforturi si sa crezi ca deja poti totul. Privesti in urma si-ncepi a te mandri cu victoriile pe care Dumnezeu ti le-a dat. Dintr-o data te pierzi in delirul maretiei si uiti maniera in care Dumnezeu te-a pazit de lei si ursi pe cind nu erai decit un umil pastoras.

Asta a fost ceea ce s-a intamplat cu David. Privea mantaua sa regala, de general de armata si a uitat de Dumnezeu. Tinerelul care a refuzat armura lui Saul in ziua luptei, pentru ca se incredea in Dumnezeu, acum se incredea deja in puterea lui, si pe aceasta cale a sosit tragedia.

Davit unit cu Dumnezeu, printr-o mica pietricica a fost capabil sa doboare un gigant, iar acum printr-o usoara privire a fost capabil sa cada in fata frumusetii unei femei. A pacatuit, si inca intr-o maniera desgustatoare, apoi vazind ca poate fii descoperit, a folosit puterea regala ca sa se ascunda si sa asasineze.

Aici gasim o impartanta lectie. Un pacat atrage dupa sine altul. Mai intai adulter, apoi minciuna, apoi intriga politica si in finala crima. Bine ar fii daca toti pacatosii am intelege ca singura cale din care putem iesi dintr-o stare de pacat, este pocainta si iertarea. Cata tristete, cite tragedii am fii putut evita in viata daca am fii inteles acest lucru. Poate ca acum ar trebui sa-ntelegem sfatul apostolului Pavel care zice: “ cel ce crede ca sta bine sa ia seama sa nu cada”. Calit in mari batalii, David nu a putut invinge in lupta sa mentala, ceea ce gigantii nu au reusit in lupta, o privire nepotrivita a reusit sa-l doboare.

Trecuse deja un an, iar cind David credea ca nimeni nu va mai afla, Dumnezeu il trimite pe profetul Natan. Servul lui Dumnezeu soseste ca si cind ar avea nevoie de ajutor.

“ - Imparate am nevoie de sfatul tau”... nu pentru asta sint regii ca sa-si ajute poporul, nu era David rege?... probabil ca atunci cind Natan a sosit, David ar fi intrat in panica, insa cind acesta ii cere un sfat, teama lui David dispare. “binenteles Natan in ce te pot ajuta?”

Atunci profetul ii povesteste o parabola, ceva imaginar, dar nu-l condamna, ci lasa ca propria lui constiinta sa dea sentinta. Locuia odata intr-un oras, povesteste profetul, un om sarac, ce nu avea decat o singura mielusea care era bucuria familiei. Dar in acelasi oras, locuia un om bogat care avea mai mii de oi. Intr-o zi soseste un oaspete in casa omului bogat, si in loc sa pregateasca una miile sale de oi, a mers si a taiat meluseaua omului sarac, pentru a pregati masa vizitatorului sau.

“ - Regele meu, intreaba profetul, ce ar trebui facut unui asemenea om”?

Ochii lui David ardeau de manie, si n-a gindit de doua ori pentru a da sentinta.

“ - Acel mizerabil trebuie sa moara”! raspunde, iar profetul calm, ii spune: “tu esti acel mizerabil! Aveai la dispozitia ta toate femeile din tara, si-ai luat singura femeie a generalului tau.”

Cit de usor este sa condamnăm pacatul altuia, si uitam ca orideceteori o facem, ne condamnăm de fapt pe noi insine. Cind David constientizeaza pacatul sau, iese afara si alearga mult, mult, ca si cind ar incerca sa fuga de sine insusi, pina ajunge intr-o pestera unde cade cerind iertarea cerului. Acolo apare psalmul 51.

Dumnezeu l-a iertat, dar drept consecinta a pacatului sau, fiul nascut din pacat a trebuit sa moara. Iar durerea aceasta a fot pentru imparat mult mai mare decit daca el insusi ar fii murit.

Uneori trebuie sa trecem prin valea durerii pentru a gasi drumul salvarii. Ce astepti tu pentru a te preda Domnului? Sa-ti moara un fiu ca lui David? Deaceea biblia spune: “astazi este ziua salvarii” preda-i inima lui Isus acum!!

Psalmul 32 a fost scris dupa psalmul 51. In mod clar psalmul 51 este strigatul disperat al unuia care constientizand blestemul pacatului sau, implora la Dumnezeu iertarea. In schimb psalmul 32 este cintecul multumitor al celui ce-a experimentat iertarea si se odihneste sub aripile protectoare ale lui Dumnezeu. Versetu 1 spune “ ferice de cel cu faradelegea iertata si de cel cu pacatul acoperit”

Cind David foloseste aici termenul "acoperit", este acelasi termen folosit pentru cazul in care Adam se razvrataste impotriva lui Dumnezeu. Geneza 3 relateaza ca omul si femeia umblau goi dar nu le era rusine. Dupa ce au mancat din pomul oprit insa, au descoperit ca erau goi si au experimentat rusinea. Pentru a se acoperi si-au facut sorturi din frunza. Cind omul si femeia au cazut in pacat sa-u vazut goi si au simtit nevoia de a se acoperi. Acesta este teribilul pacatului. Aceasta goliciune nu este doar goliciunea fizica, ci este o goliciune emotionala si spirituala, este starea de rusine si frica. Acesta goliciune are de-aface cu felul in care te vezi tu insuti si felul in care te vad ceilalti. Si atunci toti dorim sa ne-acoperim, este ceva universal. In toate generatiile si in toate zonele toti simt acelasi lucru. Ne preocupa cum ne vad ceilaltim si toti cautam disperat sa ne acoperim. Aceasta este esenta pacatului.

Cum te vezi pe tine insuti? Cum te vad ceilalti? Te simti expus? Iti este mila de tine insuti si deaceea atunci cind te vezi expus, incerci sa te acoperi cu multe lucruri. Incerci sa pari cum ca ai dispune de bani, ca fii tai sint exceptionali, ca esti mai grozav decit multi altii, incerci sa fii un bun membru al bisericii, sa urci o trepta mai sus in societate, la locul de munca si asa acoperi tot timpul. Stii care este rezultatul incercarii de a te acoperi? Te aperi tot timpul, ataci pe ceilalti, te preocupi, lucrezi tot timpul, esti extenuat cu munca, si nu esti satisfacut cu ceea ce ai obtinut, nici de ceea ce ai.

In mijlocul acestor trairi de ce ai nevoie? -Sa fii iertat de Dumnezeu. Sa fii acoperit de El. Deaceea psalmul spune, fericite de cel cu pacatul acoperit. Dar cel care nu marturiseste pacatul si nu obtine iertare si acoperire divina, traieste o experienta cu totul diferita. David descrie sentimentele unei asemenea persoane in versetele 3 si 4.

“cita vreme am tacut mi se topeau oasele de gemetele mele necurmata. Caci zi si noapte mana ta apasa asupra mea, mi se usca vlagă cum se usuca pamintul de seceta verii”

Ce situatie teribila! Aceasta este vinovatia, este un venin care deterioreaza in mod lent viata. Nu mai ai bucurie, nimic nu-ti iese bine, vlagă ta se transforma intr-o seceta de vara. Nu aceasta este viata pe care Dumnezeu o doreste pentru tine.

Vedem ca psalmul 61,4 declara:

“a-si vrea sa locuiesc pe vecie in cortul tau si sa alerg la adapostul aripilor tale”.

Unele versiuni ale bibliei traduc termenul "adapost" cu *ascunzis, refugiu sau umbra*. Cuvintul nu este atat de important ca ideea in sine. Ideea ca Dumnezeu este intodeauna dispus sa-si protejeze fii. Biblia este plina de promisiuni cu referire la aripile protectoare ale lui Dumnezeu. Dumnezeu isi protejeaza poporul precum vulturul puii.

Psalmul 17,8 spune:

” pazeste-ma ca lumina ochiului, ocroteste-ma la umbra aripilor tale!” Ca lumina ochiului, lucrul cel mai delicat, asa esti tu pentru Dumnezeu.

Psalmul 36,7 spune:

” cit de scumpa este bunatatea ta Dumnezeule! La umbra aripilor tale gasesc fii oamenilor adapost.” nu stiu daca vreodata ai stat in plin soare arzind pana cind ai gasit adapostul umbrei. O umbra ca protectie. David striga: “pazeste-ma la umbra aripilor tale.”

Psalmul 57,1 spune:

“ai mila de mine Dumnezeu, ai mila de mine! Caci in tine mi se increde sufletul, la umbra aripilor tale caut un loc de scapare pana vor trece nenorocirile.”

Psalmul 61,4

” a-si vrea sa locuiesc pe vecie in cortul tau si sa alerg la adapostul aripilor tale”.

Psalmul 91,4

” El te va acoperi cu penele Lui, si te vei ascunde sub aripile Lui. Caci scut si pavaza este credinciosia Lui!”

In Rut 2,8 gasim:

” Dumnezeu sa-ti rasplateasca ce ai facut, si plata sa-ti fie deplina din partea Domnului Dumnezeului lui Izrael, sub ale carui aripi ai venit sa te adapostesti”.

Aripi, siguranta, protectie. Eu nu stiu daca in acest moment te simti ranit, desprotejat, pentru ca in fiecare moment sentimentele fiilor lui Dumnezeu sint diferite. Nu pot sa inteleg durerea ta in acest moment, pentru ca aparent eu sint bine, dar nu stiu cum esti tu. O sa fii supus unei operatii, tu sau fiul tau, sau ai pierdut locul de munca, sau casa ta se prabuseste?

Lectiile scolii de sabbat nu sunt doar teme pe care trebuie sa le faci zilnic, ci prin aceste lectii, Dumnezeu vrea sa rezolve problemele tale zilnice, luptele ce vin asupra ta deaceea. Daca te simti singur, abandonat, neprotejat, gandeste ca ai nevoie sa te refugiezi sub aripile lui Dumnezeu, sa te ascunzi in El, sa ai speranta-n El pentru ca Dumnezeu niciodata nu dezamageste, ai siguranta-n El!

Dumnezeu sa te adaposteasca, amin !!!